

בית מדרן

לע"נ מרן רבינו עובדיה יוסף זיע"א

פרשת מטות-מסעי
כ"ה תמוז תש"פ

שבת מברכין
מפסחים: שיעור דבר (רמיה ב)
המולדת יום שני שעה 14:10-15 תלמידים

עלון מס' 260

העיר	כניסת השבת	צאת השבת	רבינו תם
ירושלים	19:30	20:20	21:15
תל אביב	19:28	20:18	21:12
חיפה	19:31	20:21	21:16
באר שבע	19:28	20:18	21:12

אין לקרוא בעלון בשעת התפילה

הרב המקדים: מגיד המשרים הגאון רבי שלמה לוינשטיין שליט"א
מוחבר סדרת הספרים "מתוק האור"

שיעורו השבועי

של מרן הראשון לרה"ק לישראל אב"ד בביה"ד העליון
הגאון הגדול רבי יצחק יוסף שליט"א
נשיא מועצת הרבנות הראשית לישראל

כותב השיעור: הרב דביר פרץ שליט"א
עורך השיעור: הגאון רבי יצחק לוי שליט"א
רב העיר נשר | וחבר מועצת הרבנות הראשית לישראל

השבוע
זכות עלון
"בית מדרן" מוקדש ל:
רחל בת לולו
לרפואה שלימה

לכל הסעונונין זכות עלון "בית מדרן" מוקדש לרפואת ולבריאות שלמה או להבדיל לעולמי נשמת
חייגו: *5290

מסר חשוב

הועבר ע"י מרן ראש הישיבה
חכם משה צדקה שליט"א

*5293 *שלוחה 22*

חובה לשמוע!!

תוכן העניינים:

- עמ' 4-1** **השיעור השבועי**
מורנו ורבינו רבי יצחק יוסף שליט"א
- עמ' 5** **פרשת מטות - מסעי**
הגאון הגדול רבי ברוך שרגא שליט"א
- עמ' 6** **הלכות תשעת הימים**
הרה"ג רבי ישראל לורי שליט"א
- עמ' 6** **ימי בין המצרים**
הרב אברהם דניאל שליט"א
- עמ' 7** **לחיות עם האמונה**
הרה"ג רבי י. ישראל לוגאסי שליט"א
- עמ' 7** **חינוך ילדים**
הרה"ג הרב אבנר קוואס שליט"א

הלכות בין המצרים

שהחיינו בימי בין המצרים, ובשבתות שבינתיים. פשט וקבלה הלכה כהפשט.
גבולות ארץ ישראל לענין שמיטה ותרומות ומעשרות. חינוך הילדים לשנים מקרא
ואחת תרגום, טעמי המקרא ושירת הבקשות. קריאת חק לישראל. דרך לימוד ההלכה.
מצות עונג שבת מהתורה או מדרבנן, והאם יש מצות שמחת שבת. שמיעת שירים
בבין המצרים. תספורת ורחיצה בימי בין המצרים. רחצה בחוף נפרד כהלכה.

הרב המקדים רבי שלמה לוינשטיין שליט"א - מגיד מישרים:

ברשות מרן הראשון לציון שליט"א. יש לי ידיד שמו הרב בן ציון סנה, הוא חסיד ויז'ניץ ישראלי שנפצע ל"ע בתאונת דרכים ונסע למונסי שבאמריקה להתרפאות ונשאר שם. וכל שבוע הוא שולח לי מכתב. בשבוע שעבר הוא שלח לי מכתב שקיבל ממיישהו, והוא מספר לו שסובל ממחלת מעיים ל"ע, נורא ואיום, הוא סובל עד כדי שמתעלף מרוב כאבים. והבעיה הגדולה ביותר שכאשר הוא הולך לרופאים הם אומרים לו: אין לך שום בעיה. אולי תרשום מה אתה אוכל ותעשה חשבון מה מביא אותך לכאבים, אבל אין שום אמצעים רפואיים לזוהות את סיבת המחלה. הוא כבר התחיל להיכנס לחדרות ולדיכאון, כי הוא לא יודע מתי יתקוף אותו. לפני פורים האחרון היתה חתונה של אחד מצאצאיו, והוא היה חרד שהכאב לא יתקוף אותו באמצע החתונה, אבל כך באמת היה. באמצע הקבלת פנים, תפסו אותו הכאבים, ולקחה שעה שלימה עד שיכל לעמוד בחזרה על רגליו, ובינתיים דחו את החופה. בחופה תפס אותו כזה בכי, לא היה אכפת לו שכולם רואים, בכה לפני ה', "ריבונו של עולם, מה אתה רוצה ממני?". בפורים לפני שהלך לישון התפלל שוב, "ריבונו של עולם, בזכות מרדכי ואסתר, בזכות הישועה הגדולה שהיתה בפורים, תאמר לי מה אתה רוצה ממני?".

בילה חלם: "מעים" ראשי תיבות מרן עובדיה יוסף מחה תמחה.

כשהתעורר חזר שלושים שנה אחורה. הוא אמריקאי, ושייך לכל החוגים היותר מתנגדים וקיצוניים. הוא הגיע לארץ ללמוד, ומצא כאן חברים טובים לעשות איתם בלגנים... והם נלחמו בכל מה שיש בו איזה ריח של ציונות. הגיע פורים, והם שתנו יין ושרו את השיר "מחה תמחה את זכר עמלק", והוא - בהשפעת היין - עלה על השלחן, ובמקום "עמלק" אמר את שמו של מרן, רחמנא ליצלן. הוא בכלל לא זכר את הסיפור, כי מבחינתו זו לא היתה עבירה. פתאום החלום הזכיר לו. הוא קם בבוקר כולו נרעש, צלצל לאחד הרבנים ושאלו: מה אני עושה? אמר לו הרב: שלושה דברים, דבר ראשון - סור מרע, תקבל על עצמך לשתוק, לא כל מה שאתה חושב מוכרח להיות. דבר שני - תעלה לקברו של מרן עם עשרה אנשים, תחלוץ נעלים ותבקש סליחה, כפי שההלכה מורה.

אמר: אנחנו באמצע ה'קורות', איך אגיע מאמריקה לארץ לבקש סליחה?! כבודו יעשה לי טובה, יקח עשרה אנשים לקברו של מרן, אני אשלם להם, ואבקש מחילה דרך הטלפון. וכך עשו.

עלו עשרה אנשים, והוא - בביתו שבאמריקה - חלץ את נעליו וישב על הרצפה, ובקש בבכיות נוראיות: חטאתי לה' אלוקי ישראל, ולמרן. אותו רב אמר לו: דבר שלישי שאתה צריך לעשות - עשה טוב, הואיל ואת ספרי מרן זצ"ל לומדים בכל מקום, תתרום את ספרי מרן לבתי כנסת שחסר להם, וילמדו את ההלכות של מרן, ולמרן תהיה עילוי נשמה, ולך תהיה לכפרה. עד כאן הסיפור.

מרן הראשון לציון שליט"א: הסיפור ששמענו עכשיו, זה מדהים! רואים היאך הקב"ה ארך אפים, הוא חיכה לו שלושים שנה אולי יחזור בתשובה, וכשלא חזר קיבל כאבים נוראיים עד שביקש סליחה. כמה צריך להיזהר בכבוד חכמים, כל המבזה תלמיד חכם אין רפואה למכתו (שבת קט"ז). המבזה תלמיד חכם - קורא לו בשמות כינוי, קורא לו בשמו בלי להגיד "רב", יהיה חולה והרופאים לא ימצאו לו תרופה, זה נורא ואיום! כל אחד ואחד יזהר מהדברים הללו.

אנשים הנמצאים בבידוד או מכל סיבה שהיא לא יכולים להתפלל במניין ניתן להתחבר למניין בקו הליכות בית מדרן פרטים בעמוד 7

מנהגי אבלות

א. נמצאים אנו בימי בין המצרים, הימים הללו נקראו על שם הפסוק (איכה פרק א פסוק ג) "כל רודפיה השיגוה בין המצרים". אנחנו הספרדים נוהגים שני מנהגי אבלות מיום י"ז בתמוז עד תשעה באב, ועוד שני מנהגים מראש חודש אב, ועוד שני מנהגים בשבוע שחל בו תשעה באב, 'שנים שנים באו אל נח אל התבה'. שני המנהגים שנוהגים בהם מ"ז בתמוז, לא לברך ברכת שהחיינו, לא על פרי חדש - שמעיקר הדין היה אפשר לברך כבר בשעת הראיה (ראה עירובין מ: ורש"י ד"ה אקרא), אבל נהגו להסמיך את הברכה להנאת האכילה, וכן לא על בגד חדש, שהרי על בגדים חדשים שאדם שמח בהם מברך עליהם שהחיינו, כמו חליפה חדשה, מגבעת חדשה, חולצה חדשה - חולצה טובה, לא של עשרים ש"ח... אך בימי בין המצרים לא אוכלים פרי חדש ולא לובשים בגד חדש, כדי שלא לברך עליהם שהחיינו. וכן נוהגים להימנע מלשמעו שירים המלווים בכלי שיר, מ"ז בתמוז עד אחרי תשעה באב. מראש חודש אב עד תשעה באב, נוהגים שלא לישא אשה, משכנס אב ממעטים בשמחה (תענית כו:), וגם לא אוכלים בשר בהמה ועוף. בשבוע שחל בו תשעה באב לא מתרחצים במים חמים, וממילא גם לא מכבסים, ולא לובשים בגדים מכובסים, וכן לא מסתפרים ולא מתגלחים. ונבאר הדברים.

שהחיינו בימי בין המצרים

ב. בגמרא לא מבואר הדין להימנע מלברך ברכת שהחיינו בימי בין המצרים, והמקור הראשון הוא בספר חסידים (ס' תתמ), שכתב וזו לשונו: יש מן החסידים הראשונים שלא היו אוכלים פרי חדש בין י"ז בתמוז לתשעה באב, כי אמרו איך נברך עליו שהחיינו וקיימנו והגיענו "לזמן הזה", והוא זמן פורענות. והוסיף בספר חסידים שם: ויש שמברכים על פרי חדש בשבתות שבין י"ז בתמוז לתשעה באב. עד כאן. ואפילו תשעה באב שחל בשבת מברכים שהחיינו. אולם בספר לקט יושר (עמ' קז) הביא שרבו המהורא"י בעל תרומת הדשן היה נוהג לברך שהחיינו בימי בין המצרים, משום שאין מעבירין על המצוות. וכמו שדרשו חז"ל (מכילתא פרשת בא) את הפסוק "ושמרתם את המצוות", "המצוות" קרינן ביה, מצווה הבאה לידיך אל תחמיצנה. מרן בשלחן ערוך (סימן תקנא סעיף יז) פסק בזו הלשון: טוב לזוהר מלומר שהחיינו בין המצרים על פרי או על מלבוש. מי שיברך שהחיינו אינו עובר איסור, לא מדאורייתא ולא מדרבנן, אבל טוב לזוהר לא לברך, וכמו שכתב בספר החסידים.

דעת החולקים על מרן

ג. ה"ז (ס' תקנא ס"ק יז) והגאון מוילנא (ס' תקנא סעי' יז) חלקו על מרן השלחן ערוך, והסכימו עם בעל תרומת הדשן, שמוותר לברך שהחיינו בימי בין המצרים, וכל אחד בא מטעם אחר. ה"ז הביא דברי הגמרא בגיטין (כה:), שמא מת לא חיישין, שמא ימות חיישין, כלומר שלא חוששים שאדם כבר מת, כי יש לו חזקת חיים, אבל חוששים שמא ימות עוד מעט שהרי זה לא סותר את החזקה, ולכן אם מזדמנת לאדם מצוה מיד יחטוף אותה, וגם בנידוננו, אם ישאיר את הפרי החדש לאחר תשעה באב, מי אמר שיחיה עד אז, ולכן יברך שהחיינו מיד. והגאון מוילנא מנמק, על פי דברי הגמרא בברכות (נט:), תא שמע, מת אביו והוא יורשו, על השמועה הרעה מברך ברוך דין האמת? ועל הירושה - אביו השאיר לו ירושה גדולה של דירות ודברים אחרים - אם הוא יורש יחיד יברך שהחיינו, ואם יש לו אחים יברך הטוב והמטיב, הטוב לו והמטיב לאחרים. ואם בשעה שמתו מוטל לפניו מברך שהחיינו, כל שכן בימי בין המצרים שהם אבלות ישנה - מלפני קרוב לאלפים שנה - על חורבן בית המקדש, שיהיה מותר לברך שהחיינו.

דעת הסוברים כמרן

ד. אך המגן אברהם (ס' תקנא ס"ק מב) הסביר את טעמו של מרן, שאין לברך שהחיינו בבין המצרים, כי ימים אלו הם זמן פורענות, ואין ראוי לברך "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה", אבל אין הטעם משום אבלות, שהרי לא מצינו שהאבל היה היעדר מוקדש לעילוי נשמת רבי יעקב בן עובדיה, אביו של מרן זצ"ל, שמחר יום פקידת שנתו. הוא זכה להביא לעולם בן שהאיר את עיניו של ישראל. לפני פטירתו היה מאושפז בבית החולים ובאתי לבקר, שאלתי אותו: סבא, כמה זכית לכן כזה גדול? הוא אמר שהיה משמח הרבה חתן וכלה, וכשהיה חוזר מאוחר בלילה לביתו, היה מבקש מהקב"ה שבוכות המצוה ששימח חתן וכלה יזכה לכן תלמיד חכם גדול. ואכן היה ידוע בקרב מכריו, שהיה מרבה לשמח חתן וכלה.

2 נוהגים לברך בשעת הקריעה, אבל צריכים לדעת שהברכה היא על עצם השמועה הרעה ולא על הקריעה. וגם אינה מדין האבלות, נפקא מינה, יתום שגדל בבית אחר, ואביו מאמצו נפטר, הבן המאומץ לא יושב עליו שבעה, אבל מברך עליו דין האמת בשם ומלכות.

אסור לומר שהחיינו. אף אחד לא כתב שאם מביאים לפני האבל פרי חדש, לא יברך שהחיינו. ולפי דברי המגן אברהם נדחתה ראיית הגאון מוילנא, כי אין לדמות אבלות יחיד לזמן של פורענות. גם מרן החיד"א (בשו"ת חיים שאל ח"א סימן כד), ורבי יהודה עייאש (בשו"ת בית יהודה במנהגים דק"ט ע"א) ועוד אחרונים, כתבו כדעת מרן השלחן ערוך שטוב לזוהר לא לברך שהחיינו בימים אלה.

שהחיינו בשבתות שבינתיים

ה. רבינו האר"י ז"ל (בשער הכוונות דף פט ע"ב) היה מחמיר לא רק בימי החול לא לברך שהחיינו, אלא גם בשבתות שבינתיים. אולם בספר החסידים - שהוא מקור הדין - הביא שהיו מהחסידים שברכו שהחיינו בשבתות של בין המצרים. וכלל גדול בידינו, פשט וקבלה הלכה כהפשט², כך כתבו הרא"ם - רבי אליהו מזרחי (בתשובה סימן א), הרדב"ז (ח"ד סימן פ), רבי יעקב ישראל אלגאזי (בשלמי צבור דיני חשש יוהרא ס"ט), החתם סופר (בתשובה חאו"ח סימן נא), ועוד להקת אחרונים, ספרדים ואשכנזים. ועוד, שהלא מהרא"י היקל גם בימי החול, ואם כן די לך להחמיר בימי החול, אבל בשבת יש להקל כדברי ספר החסידים. ויותר מכך, החיד"א (בברכי יוסף סימן תקנא אות יב) הביא בשם רבינו האר"י שאין לאכול פרי חדש גם בשבתות של בין המצרים, אולם בספרו יוסף אומץ (סימן נג) הביא עדות על מהר"ו - רבי חיים ויטאל - שהיה תלמידו של האר"י, שאכל פרי חדש בשבת של בין המצרים. גם הלבוש (ס"ק יז), האליה רבה (ס"ק מב), המטה משה (סימן תרצז), הכתב סופר (חאו"ח סי' קג, חו"ד סי' קה ד"ה ומאו), המשנה ברורה (ס"ק צח) - הם פוסקים אשכנזים - כתבו לברך שהחיינו על פרי חדש בשבתות שבינתיים. וכן כתב הרב חיים בנבנישתי בעל כנסת הגדולה (בשו"ת בעי ח"י ס"ב ט) - היה לפני כ-350 שנה.

עונג שבת - מהתורה או מדרבנן

1. יש לצרף לכלל זה שהאוכל פרי חדש בשבת מקיים מצות עונג שבת, ולדעת ראשונים רבים מצות עונג שבת היא מדאורייתא, שנאמר (ישעיה פרק נח פסוק יג) "וקראת לשבת עונג", ודברי קבלה כדברי תורה דמו, ודין אחד להם. והנה במסכת יבמות (דף צג) מבואר, שהאריס של רבי ינאי היה מביא לו סל פירות בכל ערב שבת, ופעם אחת המתין לו רבי ינאי והתמהמה לבא, וכראות רבי ינאי שהזמן דוחק לכניסת השבת, והרי אסור להפריש תרומות ומעשרות בשבת כמבואר במשנה (ביצה לו:), לקח ועישר מפירותיו עליהם, היו לו פירות שאינם מעושרים ועישר מהם

3 כשהפשטנים והמקובלים חולקים הלכה כדעת הפשטנים, ורק השרידים אשר ה' קורא, שכל ימיהם עוסקים בקבלה, הם נהגו כמנהגי המקובלים, אבל לא כל אחד, לא אלה שחזרו בתשובה בגיל צעיר והתחילו להיות מקובלים, ולחבר ספרים בקבלה... כאשר רבי עזרא עטיה היה רואה מחברי ספרים שכתבים דברים לא נכונים, היה אומר, תבררו עליו מתי התחיל ללמוד. מי שלמד תורה מקטנותו, בתלמוד תורה, ישיבה קטנה, ישיבה גדולה, כל ימיו היה בתורה, וזכה לשכל ישר והוא מכוין לאמת. וכמו כן לגבי מנהגי הקבלה, מי שמקטנותו גדל בצדקות ופרישות ימשיך לנהוג כמנהגי הקבלה, והם יחידים בכל דור, אבל שאר המון העם נוהגים כפי הפשט. תראו, יש את משרתי המלך שהם שומרים על ארמון ונמצאים למטה, ויש משרתים שנמצאים בלשכת המלך לפני ופניהם, כל אחד בדרגה אחרת, וכך גם עם ישראל, אי אפשר למסור דברי קבלה להמון העם הנמצאים למטה - שומרי משמרת הקודש.

4 כמובן שהאריס היה מביא לרבי ינאי פירות מארץ ישראל, שיש עליהם חיוב תרומות ומעשרות. היום מביאים לארץ פירות ממקומות שפטורים ממעשרות, מרמת הגולן הצפונית, ומהערבה הדרומית, ומאילת, אילת היא חלק ממדינת ישראל - שיהיה הערבים ולא יקחו אותה... אבל אין עליה קדושת ארץ ישראל. ומי שיש לו פירות מהמקומות הללו, ורוצה להחמיר ולחפשנו מהם תרומות ומעשרות, יזהר שלא להפריש מהם על פירות של הארץ, כי אין לעשר מהפטור על החיוב, אלא יעשר מהפירות של הארץ. וגם בשנת השמיטה, מביאים ירקות ביעקב מרומא, ואין בהם קדושת שביעית ולא כלום. בזמנו היה ויכוח בין הרבנים הראשיים לישראל, מרן האבא זצ"ל ועמיתו האשכנזי, האם החלק העליון של ארץ ישראל, ומי שיש לו פירות מהמקומות הללו, ורוצה להחמיר ולחפשנו מהם תרומות ומעשרות, יזהר שלא להפריש מהם על פירות של הארץ, כי אין לעשר מהפטור על החיוב, אלא יעשר מהפירות של הארץ. וגם בשנת השמיטה לא נוהגים, אלא מרן לא הסכים וסבר שזה לא כיבוש של התורה ופטורים מהתרומות ומעשרות. וגם לגבי אילת, מרן פסק שאין עליה קדושת ארץ ישראל.

לפני כמה שמיטות ביקרתי באילת לתת שם שיעור. אסור ללכת לטייל באילת כדון חול, ובפרט בימי שיש עם ישראל, נורא איום, אבל לתת שיעור מותר. בא אלי יהודי אחד: הרב יתן לי ברכה, הייתי עובד עירייה ופטרו אותי וכעת אין לי פרנסה, שאלתי אותו: למה פטרו אותך? אמר: הייתי גנן מטעם העירייה, עשיתי ערובות של עצים, הייתי זורע ונוטע ומשקה וזומר, והדתיים כאן אמרו לי שהשנה זו שנת שמיטה ואסור לי לעבוד. אמרתי לו: מי אמר לך? תחזור לעבודה! אילת דינה כחוץ לארץ, כמו שבאמריקה השמיטה לא נוהגת, כך באילת, כי התורה אמרה (ויקרא כה, ב) "כי תבואו אל הארץ", דוק ארץ ישראל.

הרב בן ציון אבא שאול זצ"ל (ח"ג פרק כג אות יב) הלך בקו של מרן זצ"ל, אבל הלך עד הסוף, וסבר שצריכים לקיים באילת יום טוב שני של גלויות בין להקל בין להחמיר, אל תניח תפלין, תתפלל תפלה של יום טוב, תעשה קידוש, כי יש לאילת דין של חוץ לארץ. זה שמענו ממנו שכך אמר. אבל לא נוהגים כדבריו, לא רבני העיר ולא האברכים שנמצאים שם מטעם "אור החיים". לפני בערך מאה שנה היתה קהילה יהודית בעיר עזה, והיה דיון אם יש עליה קדושת ארץ ישראל. רבה הראשי של עזה היה הגאון רבי נסים אוחנה, ואחר כך היה רבה של חיפה, ואנחנו זוכרים אותו משם. ולמעשה פסקו שם שאפילו עליה קדושת ארץ ישראל, מכל מקום לא נוהגים בה יום טוב שני של גלויות, כי הכל תלוי במרחק מארץ ישראל, וכיון שעזה קרובה, שלוחי בית הדין יכולים להגיע גם לשם ולהודיע שקידשו את החודש, אבל מי שילך לירדן היכן שקבור אהרן הכהן, שם יעשה יום טוב שני של גלויות כי זה רחוק מאוד, מה שאין כן במקום קרוב. והוא הדין לאילת, אדם טס במטוס ומגיע לשם כעבור ארבעים וחמש דקות, וגם ברכב מגיע תוך כמה שעות, זה נחשב קרוב, ולכן להלכה עושים

העלון להצלחתם של: ברוך בן רות - בנימ זכרים, שרה הודיה בת תקוה - בנימ זכרים, תקוה בת גורג'יה - רפ"ש, משה נחמן בן רחל - זיווג הגון, מירב בת רחל - רפואה שלמה, יהודה בן סלימה - רפואה שלמה, שלום מישראל בן רחל - יראת שמים, משה בן ענת - זיווג הגון, אליה שרה מלכי-כל הישועות, דני בן שרה - ברכה והצלחה.

על הפירות שעתידים להגיע אליו, אף על פי שפירות הארץ עדיין לא באו. בא רבי יצאי לפני רבי חייה וסח לו מה שעשה, אמר לו רבי חייה יפה עשית, ששנינו בברייתא, "למען תלמד ליראה את ה' אלהיך כל הימים", אלו שבתות וימים טובים. ופירש רש"י, כלומר, הוי למד להזהר שלא יתבטל עונג שבת בשביל תיקון הפרשת תרומות ומעשרות, והשמיענו שמותר לעשר אף על מה שלא בא לעולם ועתידי לבוא, לצורך עונג שבת. וכתבו התוס' (גיטין ל: ד"ה וכו' נחשדו) שבשבתות וימים טובים מותר לתרום שלא מן המוקף, וכמו שאמרו ביבמות (צג). וממעשה זה למד הרשב"א (שם) שמצות עונג שבת היא מן התורה, וכך סוברים עוד רבים.

דעת הרמב"ם

ז. אולם הרמב"ם (פרק להלכות שבת הלכה א) כתב: ארבעה דברים נאמרו בשבת, שנים מן התורה ושנים מדברי סופרים, והם מפורשים על ידי הנביאים, שבתורה זכור ושמו, ושנתפרשו על ידי הנביאים כבוד ועונג, שנאמר "וקראת לשבת עונג ולקדוש ה' מכובד". בפשטות יש לפרש בדברי הרמב"ם שמצות עונג שבת היא מדרבנן, אך החתם סופר (שבת קיא.) ביאר בדבריו שלעולם מצות עונג שבת מדאורייתא, מהלכה למשה מסיני, ובא ישעיהו ו'אסמכיה אקרא' - הסמכיה בפסוק. בילקוט יוסף (שבת א' עמ"א והלאה) - שיצא לפני כשלושים שנה - העלנו כפשטות דברי הרמב"ם שמצות עונג שבת מדרבנן, אך כעבור שנים מרן זצ"ל הוציא את ספרו חזון עובדיה, ושם (עמ"ב והלאה) נראה שנקט כפי השיטה שמצות עונג שבת מהתורה. ובין למר בין למר, מצוה עונג שבת היא מצוה חשובה, ויש לצרף סברא זו לנידוננו, שמותר לברך שהחיינו על פרי חדש בשבתות של ימי בין המצרים.

שמחת שבת

ח. בירושלמי (פ"ק דמגילה הלכה ד) משמע שמלבד מצות עונג שבת יש גם מצוה לשמוח בשבת, וכמו בחגים ובימים טובים שיש מצות "ושמחת בחגך". לכן לא ימרה לאכול וללכת מיד ללמוד בבית הכנסת או ללכת לישון, אלא יסעודו בנחת וישירו שירי שבת, וישמחו בשבת. כשהיינו ילדים מרן זצ"ל היה שר איתנו בשלחן השבת "אנא בחסדך", "אלי בא זמן", "אנא יה חביבי", וכשגדלנו והיינו בחורים שלומדים בישיבות, רצינו לשיר גם שירים אשכנזים, כמו "בלבבי משכן אבנה", ומרן זצ"ל היה מתחשב בנו, היה מניח לנו לשיר, גם בליל שבת וגם בשבת בבוקר, אבל הוא לא היה מבין בשירים האלה... והיה אומר: כשתגמרו לשיר תקראו לי לזימון, היה קם מהשלחן והולך לספריה, ויושב ולומד במשך חצי שעה, וכשהיינו גומרים לשיר היינו אומרים לו שיבוא לזימון. אומרים שהרב שך לא זכה לבן שימשיך את דרכו, כי לא שר שירי שבת.⁵

שם יום טוב אחד, כמו בארץ ישראל.

5 אם הסיפור הזה נכון, נלמד מוסר השכל, לשיר בבית שירי שבת. כדאי לחנך את הילדים וללמדם שירת הבקשות. כשהיינו בגיל שבע או שמונה, מרן זצ"ל היה הולך לשירת הבקשות פעמיים או שלוש בשנה, והיה מעיר אותנו בלילה בשבת, והיינו לובשים מעילים ובאים איתו.

גם יש להרגיל את הילדים בטעמי המקרא וההפטרה, כמה כואב לראות שעולים היום אנשים לקרא את ההפטרה ולא יודעים טעמים, לא משנה נוסח מרוקא או ירושלמי, ירושלמי יותר יפה... העיקר לקרוא עם מנגינה נכונה.

גם יש לחנך את הילדים לקרוא שנים מקרא ואחת תרגום, 'בוצין בוצין מקספיה ידיע'. מרן זצ"ל במשך עשרות שנים - בתקופה שכיהן כרב ראשי לישראל וגם לאחר מכן - היה קורא 'חק לישראל', מידי יום, ולפעמים כשהיה טרוד מאוד היה משלים ביום שיש. היה אומר לנו: אתם בחורי ישיבות, אתם פטורים מלימוד חק לישראל, אתם לומדים גמרא כל היום, אבל טוב שתלמדו. ובשו"ת שלמת חיים (סי' צט, ק, קא) כתב שהשיב הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד שאין חיוב מן הדין לקרוא חק לישראל, ולפי זה תלמידי חכמים ובחורי ישיבות שלומדים גמרא והלכה, אינם צריכים ללמוד חק לישראל. אמנם בספר אור לציון (ח"ב עמ"א) כתבו בשם חכם בן ציון שתלמידי חכמים "צריכים" ללמוד חק לישראל. אבל אי אפשר לחדש חיוב שלא כתוב בגמרא ובפוסקים. הלכה בן ישיבה שהוא שקדן וכל ראשו בתורה, אינו צריך להפסיק את לימודו וללמוד חק לישראל. ב"ה בן בחורים שקדנים, אצלנו בישיבת 'חזון עובדיה' היו בחורים שאחרי תפלת שחרית היו הולכים לחדר האוכל, לוקחים כוס קפה עם חלב, ורצים בחזרה לבית המדרש ללמוד, בדרך - מרוב ההתלהטות - היה נשפך להם חצי מהכוס... וכמה בחורים - לא אחד ולא שנים - עשו בוורט סיום הש"ס. וזה בא מכח ההתמדה שלהם. אבל מי שאינו מתמיד, עצה טובה שלמד חק לישראל. אבל לא באמצע הסדר, בסדר א' ילמד גמרא בעיון, לכל דבר יש עת.

סיפרי כמה פעמים, היה בחור ישיבה שקדן גדול שפעם הגיע במוצאי שבת לבית כנסת היזדים, עוד שהשיעור היה בקומה הראשונה ועדין לא היה רדיו ולוויין, ושמעו שיעור מרן זצ"ל. אחרי השיעור הוא תפס כמה הוא עם הארץ בעיניו הלכה, הוא יודע סוגיות בגמרא, אבל בהלכה לא יודע כלום. למחרת ביום ראשון בבוקר נכנס לבית המדרש, ובסדר א' התחיל ללמוד בספר כף החיים. כף החיים הוא ספר יפה, כל ההלכות שם בצורה ברורה, האשכנזים מקנאים בנו וקוראים לספר הזה 'כף החיים'... ראש הישיבה שלו היה הרב בקומה הראשונה ועדין לא היה רדיו ולוויין, ושמעו שיעור מרן זצ"ל. אחרי השיעור הוא הלכה ואני מרגיש שאני לא יודע כלום. ככה לומדים הלכה? אמר לו: הרב, אני לא רוצה להיות עם הארץ, תעזוב אותי... אם היה בחור בטלן או חצוף, ראש הישיבה היה אומר לו: תמצא לך ישיבה אחרת... אבל הוא היה בחור טוב, וראש הישיבה הבין שיש לו טעות. אמר לו: אתה מוזמן אצלי לארוחת צהרים! איזו זכות... החבור הגיע והתחילו לאכול, ו'כטוב לב המלך ביין' אמר לו ראש הישיבה: תשמע, הכנת לך 'חבורה', והתחיל להביא לו רמב"ם והקשה סתירה בדבריו, ואמר לו מה יישב הכסף מונטה, והרדב"א כתב אחרת, ויש סתירה ממקום פלוני וכו', וכך פלפל איתו שעה ארוכה, בסוף שאלו: נו, איך היה? הניתת? אמר התלמיד: היה ממש מתוק, 'מתוקים מדבש ונופת צופים'. שאל אותו ראש הישיבה: תגיד לי בבקשה, מי

מה בין יום טוב לשבת

ט. כאשר מרן זצ"ל היה בחור צעיר בגיל עשרים וכמה, עלה בעלייה של רחוב שטראוס, וכנגדו ירד רב אחד ר"מ ביישיבת נובהרדוק, הכרתי אותו - אני לא זוכר את שמו - והוא סיפר לי את המעשה. ואתו תלמיד חכם הכיר את מרן זצ"ל משכונת בית ישראל שהוא יושב ומתמיד, ואמר למרן: כעת אני חוזר מביתו של הרב מבריסק - שגר בסוף הרחוב, והיתה לנו קושיא חזקה, קיימא לן אדם שיושב שבעה על אחד משבעה קרובים, אם מגיע רגל הוא יוצא מגזירת שבעה, ואפילו אם קברו את המת שעה קודם כניסת החג, כגון בערב פסח, חולץ נעלים ויושב שעה אחת - הכוונה זמן מסוים ולא דוקא שעה - והרגל מוציא מגזירת שבעה. מדוע? כי נאמר בתורה "ושמחת בחגך" ובאה שמחת רבים ודוחה אבלות יחיד. ואם כן קשה, בשלמא לשיטת הרמב"ם שבשבת יש מצות עונג, ולא מצות שמחה, ניחא, אבל לפי דברי הירושלמי שיש מצות שמחה בשבת, מה לי יום טוב ומה לי שבת, ומדוע שבת לא מוציאה מגזירת שבעה? ומדוע בשבת האבלות ממשיכה לנהוג בצינעא - שאין האבל עולה לתורה, ולא הולך לשבת חתן. ואמרו כל מיני תירוצים. אמר לו מרן: זה ירושלמי מפורש (מועד קטן פ"ג סוף ה"ה): אי אפשר לשבעה בלי שבת, אבל אפשר לשבעה בלי רגל. כלומר, כאשר חכמים קבעו שבעת ימי אבלות, ידעו שלעולם בתוך שבעת ימי אבלות יחול שבת, אז כיצד תיקנו מראש שבעה ימים? לכן אמרו שגם בשבת האבלות ממשיכה בצינעא, אבל על פי רוב, אין רגל תוך שבעה, ולכן כאשר קורה ומגיע רגל, הרגל מוציא מגזירת שבעה. אותו תלמיד חכם שמח, אמר: היו שם הרבה למדנים, איך נעלם מאיתנו ירושלמי מפורש? חזר לביתו של הרב מבריסק ואמרו לו שעלה לנו. ואמר לי אותו תלמיד חכם: רציני כמה פעמים ללכת לרב מבריסק ולומר לו את דברי הירושלמי, אבל נתקצרה השעה ובליל כיפור נלקח לבית עולמו, ולא הספקתי. מסתמא כבר הרב מבריסק פגש למעלה את מרן זצ"ל, ומרן אמר לו: מה שהקשית זה כבר בירושלמי... מה מדברים למעלה? רק דברי תורה!...

שמיעת שירים

י. אנחנו מחמירים בימי בין המצרים לא לשמוע שירים המלווים בכלי שיר, שירה בפה לא נאסרה, גם לא בשבוע שחל בו תשעה באב, ומותר לשיר בשבת וכן ביום חול, ולנגן בפה תוך כדי הלימוד - לא משנה ניגון ספרדי או אשכנזי... לא אסרו אלא שירה בכלי שיר. ויסוד המנהג הוא מדברי המגן אברהם (סימן תצג סק"א, וסימן תקנא סק"ו) שאין לעשות ריקודים ומחולות בימי בין המצרים, ובימי ספירת העומר. ומשמע שיש להחמיר גם ולא לשמוע שירים המלווים בכלי שיר שמביאים לידי ריקוד, וכתב הגאון רבי משה פינשטיין (בשו"ת אגרות משה פינשטיין חו"ח סימן קסו) שאין לשמוע גם שירים מטייפ או מהקלטה. ולפי זה שירה ווקאלית - שעושים בפה קולות של כלי שיר - מותרת, כי איננה מביאה לריקודים, ומי שמתבונן שם לב שאין זה כלי שיר.

שירים בתקופת הקורונה

יא. כעת אנחנו בתקופה של מגיפה, ויש אנשים מסכנים שהם חולים, או שהם בבידוד, והם בדיכאון. אדם שנכנס לבידוד והוא רציני, סגור ומסוגר בחדר, לא

לדעתך כתב את המהלך שאמרת? אמר: אולי רבי ברוך בער, אולי רבי שמעון שקאפ, אולי רבי חיים מבריסק, אולי הברכת אברהם. אמר לו, לא, המהלך שאמרת לך כתוב בידיע אומר! מה עשית? אמרת לך את התשובה, ורק השמטתי את כל שמות הפוסקים - וכן כתב... רציני להראות לך כיצד לומדים הלכה. קודם כל צריך לדעת ש"ס - 'צורתא דשמעתא', לדעת איך לומדים גמרא עם רש"י ותוספות ומרהר"א. וכן צריכים ללמוד בית יוסף ושלחן ערוך עם נושאי כלים, ואחר כך לראות כף החיים. אמר לי את מורנו חכם שלום חכם שנישן, אין מרהר"א בש"ס שהוא לא יודע, הכל כ'מנחא בכיסי'ת' מדהי! פעם - בפסח תשמ"ג - הגיע למרן זצ"ל, ושאל על תוספות במסכת זבחים, אמר לו מרן מיד: את הקושיא שלך מקשה המהרש"א, ש"ס ומיישב כך וכך. חכם שלום יצא ובדיק עליתי במדרגות, ראה אותי חכם שלום ואמר לי: תשמע, אני בטוח שאבא שלך בקיא במהרש"א במסכת שבת, יומא, סוכה, אבל גם במסכת זבחים... הם למדו סוגיות טוב, ולמדו מהרש"א, וידעו צורתא דשמעתא. לא קפצו בגיל צעיר לחבר ספר בקבלה ולחיות 'המקובל האלק'... זה הוא הולך ככה. אדם מקטנותו צריך לשבת ולשבור את ראשו על סוגיות בש"ס, אחרי שגמר את הש"ס ילמד ירושלמי, תשובות הגאונים, תשובות ראשונים, צריך להיות מלא וגדוש בתורה, ואחר כך לחבר שו"ת וספרים.

אמר לי פעם הרב בן ציון מוצפי שליט"א, שהעונג שבת שלו ללמוד תשובות בביעי אומר. בצעירותו לא למד יביע אומר, פסק לפי הבן איש חי, ואמר לי: אחר כך כשראיתי מה זה יביע אומר נפתחו לי העיניים, שבת בבוקר אחרי החמין אני לא הולך לישון, תופס חברותא - בן או חתן - ולומדים יחד יביע אומר. 6 כמה צריך להיזהר לא להדביק אחרים. סיפר לי מישוה על ישיבה בבני ברק שהורו לבחורים להסתגר בישיבה ולא לצאת, בחור אחד הפך את ההוראה והולך בליל ששי אחד לסאטמר וטייל ברחובות בני ברק, ונדבק בקורונה, אבל הוא לא ידע שנדבק וחזר לישיבה, והתברר שהוא נושא את הנגיף, וכל הקבוצה שלו יחד עם ראש הישיבה - שהוא תלמיד חכם גדול - נכנסו לבידוד עשרה ימים. איזה ביטול תורה הוא גרם! כמה צריך להיזהר לא להסתובב יותר מידי, ולשמוע לכל ההנחיות, ההנחיות הללו נועדו לטובתנו. בבית

העלון להצלחתם של: יעל בת טובה - כל הישועות, לאה בת ריזי - בריאות הגוף והנפש, משה בן פנטש - כל הישועות, נופר בת רותי - רפ"ש, סופיה בת בתיה - בריאות איתנה, קרן בת דליה - רפואה שלימה, רינה בת חיה והבה - נחת מהילדים, שאל בן סעידה - בשורות טובות, שרה בת סלימה - פרנסה טובה, דוד וציונה שער - בריאות איתנה, מיכל בת יונה - זיווג הנון.

עושה צחוק מהעבודה... יש לו שם ספרים והוא יושב ולומד, לומד את הילקוט יוסף למעלה ולמטה... יש לו זמן, אבל יש לו קצת צער, והוא רוצה לשמוע מעט שירים, יכול לשמוע שירים המלווים בכלי שיר, אבל ישים נמוך, לא בקול רעש גדול. חכם בן ציון אבא שאול זצ"ל היה מיקל בזה מאוד, היה אומר שבחור מסתובב מידי פעם ויש לו תקופות של דיכאון, מכל מיני סיבות, או שידוך לא הלך לו, או הלימוד לא הלך לו, היה מורה לבחור שיש לו דיכאון שישמע שירים בחדרו, אפילו בבין המצרים, לא בתשעה באב. נראה שאין להורות כך לכל אחד, אבל אדם שנמצא בבידוד וכל שכן אם הוא חולה, והוא מרגיש צורך לשמוע שירים - לא סתם רוצה לפרוץ גדר, יכול לשמוע שירים, ואם יכול ישמע שירים ווקאליים.

שירים בימי שישי ובמוצאי שבת

יב. יש להימנע מלשמוע שירים גם בימי שישי אחר חצות היום, וגם במוצאי שבת. חכם אחד מבני ברק אמר שאם אדם לא ישמע שירים בערב שבת, יכנס לשבת עצוב, והלא צריך לענג את השבת - אני לא יודע אם הוא יודע כל מה שאמרנו על מצות עונג שבת ושמחת שבת... ולכן יכול לשמוע ביום ששי אחר חצות, כי יש כבר הארת שבת, ולכן יכול לשמוע שירים גם במוצאי שבת, כי ההארת שבת נמשכת. הוא לא צודק. איפה כתוב שצריך להכניס שבת עם שירים... וכי אם לא שומע שירים הוא עצוב? הרבה יושבים בערב שבת ולומדים וכותבים, כשתכנס השבת יענג אותה וישיר שירים בפיו. נהגו ישראל לא לשמוע שירים בכלי שיר בימי בין המצרים, וגם בימי שישי ובמוצאי שבת, ומנהג ישראל תורה הוא (תוספות מנחת כו:). תדע, אבל שיושב שבעה, וכי תאמר שיקום ביום ששי בחצות? קמים סמוך לשבת. כשישבנו שבעה על הרבניית האמא ע"ה, ישב איתנו מרן זצ"ל, ובערב שבת התפללנו מנחה מוקדם מעט, וסמוך לכניסת שבת הלכנו לחדר להחליף את הבגדים העליונים - כי בשבת אין אבלות בפרהסיא. לכן אין להקל לשמוע שירים בימי שישי אחר חצות במוצאי שבת.

תספורת

יג. אחינו האשכנזים כבר מי"ז בתמוז לא מסתפרים ולא מתגלחים וכמו שכתב הרמ"א בהגה (סימן תקנא סעיף ד), אבל אנחנו נוהגים כדעת מרן השלחן ערוך (סעיף ג), שכל האיסור הוא רק בשבוע שחל בו תשעה באב. מרן בשלחן ערוך (סעיף ד) דן כאשר ט' באב חל בשבת ודחה את התענית ליום ראשון, האם לשבוע הקודם יש דין שבוע שחל בו או לא, ומביא מרן בסתם שאין דין שבוע שחל בו, כי עקרו חכמים את דיני בתענית והעבירו ליום ראשון, וכלשון הרשב"א (בתשובה סימן תקנ), ויש מי שאומר שלכל השבוע שלפניו יש דין שבוע שחל בו, וכידוע קיימו לן סתם ויש הלכה כסתם. וכל שכן השנה שתשעה באב חל בזמנו ביום חמישי, שאין צורך להחמיר שלא להסתפר לפני שבוע שחל בו תשעה באב.

בחור ספרדי בישיבה אשכנזית

יד. בחורי ישיבות ספרדים הלומדים בישיבות אשכנזיות, יש להם קצבה

הכנסת שלי הקפתי את מקומי בזכותי, כדי שח"ו לא אדביק אחרים, ואחרים לא ידביקו אותי.

לקבל בחורים ספרדים, אולי 15 אחוז... אם הספרדים יסתפרו ויתגלחו בבין המצרים, יראו כחתן בין אבאים, ונכון שמצד הדין מותר להם להסתפר ולהתגלח עד שבוע שחל בו, ואין בזה איסור לא תתגודדו, כי כולם יודעים שהספרדים נוהגים כדעת מרן השלחן ערוך והאשכנזים כהרמ"א, יש י"ב שבטים בעם ישראל, "עדר עדר לבדו", ויש כמה נוסחים בתפלה, נוסח ספרד נוסח אשכנז ונוסח ספרד, וכל אחד נוהג כמנהג אבותיו, אבל מצד ההנהגה יחמירו ולא יהיו שונים מכל חבריהם.

רחיצה

טו. לגבי רחיצה, מרן השלחן ערוך (סעיף טו) כתב שאין להתרחץ בשבוע שחל בו, כמובן שהאיסור הוא במים חמים, אבל במים קרים או בנהרות - כששומר על עצמו שלא יבוא לידי סכנה - מותר. ודרך האדם כשמותרץ להחליף בגדים לבגדים מכובסים, ולכן אסור ללבוש בגדים מכובסים בשבוע שחל בו תשעה באב, וכמו שפסק מרן השלחן ערוך (סעיף ג). אבל בערב "שבת חזון" מותר להתרחץ במים חמים, כי עדיין לא הגיע שבוע שחל בו. ולמנהג האשכנזים לא מתרחצים אפילו בצונן כבר מראש חודש אב וכמו שכתב הרמ"א (סעיף טו), ויש שמחמירים לא להתרחץ מי"ז תמוז. מי שנמצא בסיביר ובאירופה, ששם יש קור גדול, שיחמיר, אבל כאן בארץ זו חומרא הבאה לידי קולא, אם לא יתקלח הרבה זמן יהיה ממנו ריח נודף, וזה חילול ה', מה יגידו עלינו? מספיק יש הסתה על החרדים, ונוסף גם הוא על שונאינו?... לכן מי שרוצה להחמיר שיקפיד לכל הפחות לרחוץ במים קרים, וגם אחינו האשכנזים שרוצים להקל בזה יש להם על מה שיסמוכו, כי בארץ יש אקלים חם, ואומרים שנהיה חור באוון...

רחיצה בים ובבריכה

טז. מרן הבית יוסף (סימן תקנא) הביא בשם התרומת הדשן (סימן קנ) שהעיד, שהיו הולכים לנהרות אפילו אחרי ראש חודש אב, והיו רוחצים שם. וכן העיד בשו"ת מהר"י מברונא (סימן יב), ועוד. וכל שכן לספרדים שלא החמירו כלל ברחיצה במים קרים עד תשעה באב, ולכן ללכת לים ולהיכנס לבריכה במים הללו, מהדין לנו הספרדים אין שום בעיה, כי זה מים קרים, איפה יש בריכה עם מים חמים, וכי זה מקוה?... אבל בעבר קרו כמה אסונות במים הללו של בין המצרים, ולכן למעשה נכון להימנע ולא ללכת לים או לבריכה, מחשש שח"ו לא יפתח פתאום איזה בור או תגיע מערבולת ויבואו לידי סכנה, כי בימים הללו מידת הדין מתוחה, ובפרט השנה שזו שעת מגיפה.

7. היה אחד ששאל את מרן זצ"ל: אני אבל תוך שבעה, ואני נמצא בבני ברק, אני לא יכול לא להתרחץ, אני מוזהב, זה לא כבוד הבריות. מה הרב יכול לעשות, להתיר לו איסור? הציע לו הרב: תכנס לאמבטיה, תקח מוחטה לחה ותעביר על עצמן, זה מה שאפשר להקל.

8. אנחנו מדברים כמובן על ים כשר, לא מעורב ח"ו, וגם הדרך לים איננה מעורבת. יש מקומות שברוך לים יש מראות נגעים, ה' ירחם. ההולך למקומות הללו עובר איסור דאורייתא "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם". פעם ראש המפד"ל שאל את מרן זצ"ל: כבודו אמר בשיעור שאסור ללכת לים מעורב, אני לא מבין למה אסור, אני הולך עם אשתי... הרב הזדעזע, אוי ואבוי! ככה ראש המפד"ל מדבר? והרב התחיל לתת לו מוסר: זה לא חומרא, זה איסור דאורייתא. ודיבר איתו חריף מאוד. אמר לי מרן, שרוב התיקים שהיו לפניו של אנשים שאינם שומרים תורה ומצוות, או ששמרו "פיפתי פיפתי" [חצי חצי], נהיה להם בלגן כי הלכו לבריכה מעורבת ולים מעורב. ישמע חכם ויוסף לקח.

באפשרותך להאזין בשידור חי לשיעורו השבועי של מרן הרשל"צ שליט"א מביהכנ"ס היזדים כל מוצש"ק.

הרב המקדים בשעה 21:30, שיעורו של הרשל"צ בשעה 22:00

וכן ניתן לשמוע גם שיעורים קודמים בקו הליכות "בית מרן" 5293* שלווחה 2

השבוע זכות השיעור "בית מרן" מוקדש:

חיים בן נעמי נעימה ותקוה בת שרה
הצלחה בכל ונחת מהילדים והנכדים

לכל המעוניין להתברך מפני קודשו של מורינו ורבינו הראש"ל שליט"א בשיעורו השבועי הצלחה לרפא"ש או לעילוי נשמת יקירכם חייגו: 5290*

ניתן לשמוע את השיעור של הראש"ל שליט"א גם בתדרים החדשים של 'באן מורשת' 100.7 fm, 92.5 fm, 90.8fm וב'קול חי' 92.8fm, 93.00fm

העלון להצלחתם של: אלישבע בת אביבה אירית- זיווג הגון, שפרה בת אביבה זרע בר קיימא, אהרון הנרי בן גני-הצלחה בכל, יהונתן בן קרן הדר-בריאות הגוף והנפש, אסתר בת שמחה- זיווג הגון, ורדה בת אסתר-בריאות ושמחה, ורדה בת אסתר-כל הישועות, שמחה בת אסתר-בריאות איתנה, אושרית שרה בת זהבה-רפואה שלמה, אליהו בן תמר- בריכה והצלחה.

הגאון הגדול רבי ברוך שרגא שליט"א
ראב"ד ירושלים וראש בד"ץ "אור שרגא"

**פרשת
מטות - מסעי**

מפיו יעשה", מי שרוצה להיות בבחינת "לא יחל דברו" - שלא יצטרך לייחל ולצפות שדיבורו יפעל בשמים ותפילתו תקבל, "ככל היוצא מפיו יעשה" - יקיים את כל מה שמוציא מפיו, ובזכות זה גם הקב"ה יקדים לתת לו את מבוקשו עוד לפני שיתפלל.

"ויסעו מקברות התאוה ויחנו בחצרות" (לג יז).

פירש החתם סופר (שיר מעון): חצר היא כמו פרוזדור, מקום עראי, לא כמו הבית שהוא מקום הקביעות.

ובזה יבואר הפסוק "ויסעו מקברות התאוה ויחנו בחצרות", מי שנוסע מקברות התאוה ומתרחק מתאוות העולם הזה, יזכה לזכור ולהרגיש שכל העולם הזה הוא עראי כמו פרוזדור, וכיין את עצמו למקומו העיקרי שהוא העולם הבא, כמו שאומרת המשנה (אבות פ"ד מט"ז): העולם הזה דומה לפרוזדור בפני העולם הבא, התקן עצמך בפרוזדור כדי שתכנס לטרקלין.

ניתן להשיג את ספרי הרב שליט"א בטל' 052-7626077

"לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה" (ל ג).

פירש רש"י: "לא יחל דברו" - לא יחלל את דיבורו, שלא יעשה את דבריו חולין. דהיינו שיקדש את דיבורו וישמור אותו. ואמנם כאן התורה מדברת בענין נדרים ושבעות, אך מכאן יש ללמוד לשמור על קדושת הפה מכל דיבור רע, לשון הרע ורכילות ושאר דיבורים רעים, כדי לא לחלל את קדושתו.

ומי שיעשה כן מה שכרו? אומרת התורה "לא יחל דברו" - ככל היוצא מפיו יעשה", ופירשו גדולי החסידות (עי' קדושת לוי ונועם אלימלך): מי ששומר את פיו ולשונו ואינו מחלל את דיבורו, ככל היוצא מפיו - יעשה הקב"ה, ויתקיים בו מקרא שכתוב (איוב כב כח) "ותגור אומר ויקם לך", מדה כנגד מדה, כשם שהוא שומר על קדושת הדיבור שלא לחלל אותו, כך הקב"ה יקיים את דיבורו שלא יהיה לשוא.

"לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה" (ל ג).

פירש רבינו יוסף חיים זצ"ל (בן איש חי דרשות): יש אנשים שהקב"ה שומע את תפילתם, ולאחר שהתפללו ובקשו הוא נותן להם את בקשתם. אך יש צדיק שזוכה למעלה גדולה יותר, שעוד לפני שהוא מבקש הקב"ה עושה את רצונו ונותן לו את מבוקשו, כמו שנאמר (ישעיה סה כד) "והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע".

ובזה פירש את הפסוק שאנו אומרים בתחילת התפילה (תהלים נא יז) "ה' שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך", ולכאורה קשה, איך אנחנו אומרים "ה' שפתי תפתח", הלא כשאומר "ה' שפתי תפתח" שפתיו כבר פתוחות לומר מילים אלו?

אלא, יש שני סוגי צדיקים, יש מי שמתפלל ונענה, ויש שהקב"ה עושה את רצונו עוד לפני שהתפלל, בבחינת (תהלים קמה ט) "רצון יראוי יעשה". ומה ההבדל ביניהם? הראשון פותח את פיו מעצמו כדי להתפלל, אבל השני אינו צריך לפתוח את פיו לבקש, אלא מקבל עוד לפני שביקש, רק הוא פותח את פיו להודות לה' שנתן לו את חפצו, וא"כ לא מעצמו פתח את פיו, אלא הקב"ה פתח את פיו ע"י שנתן לו את חפצו לפני שהתפלל. ועל זה ביקש דוד המלך ע"ה "ה' שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך", תן לי את מבוקשי עוד לפני שאתפלל, שלא אצטרך לפתוח את פי לבקש, רק אתה תפתח את פי להגיד תהלתך, להודות ולשבח אותך על חסדך וטובתך.

ואיך יוכל האדם לזכות למעלה זו? אומרת התורה "לא יחל דברו ככל היוצא

"אם היורשים רוצים לעשות נחת רוח למת יקבצו עשרה אנשים כשרים ויעשו תיקון לנפטר זה מזיעיל לו מאוד מאוד"

בער"ח הקרוב יערכו אברכי "כולל בית מרן"
תיקון נפטר, לימוד משניות וסיומי מסכת
לעילוי נשמת יקירכם

לאה בת מלכה

גם אתם יכולים לשמח את נשמת יקירכם! למוסירת שמות יקירכם התקשרו:

***5290**

מתחילים ביום ראשון
כ"ז תמוז

פרויקט הקטורת הארצית

עם ישראל כולו מתאחד לאמירת פיטום הקטורת

הידועה בסגולותיה למניעת המגיפה ולקירוב הגאולה במשך 40 יום - כולל ימי שישי

להזקק של פיטום הקטורת לזכויהם
ניתן להתקשר *5290
(מעל 30 יחידות ללא עלות)

מניין רבני ואברכי 'אגודת בית מרן'
ישאו תפילה בציונו הקדוש של מורנו ועטרת ראשנו
מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל

להתחברות לשידור החי כל יום בשעה 13:15
התקשרו *5293 שלוחה *15

העלון להצלחתם של: ליאן ישי בני ליאור לדיה - כל הישועות, כרמלה בת מינה ואלון בן שושנה - שלום בית, אסתר בת עליזה - הצלחה, חיים אברהם יצחק בן מלכה-בריאות איתנה, קובי יעקב חיים בן שימחה שימי-כל הישועות, רפאל יחיאל בן אסתר - כל הישועות, בועז בן שרה - כיבוד הורים ונחת, אורן בן שרה - הצלחה בכל, אושרת בת שרה - בשורות טובות.

הלכות תשעת הימים

הרה"ג רבי ישראל לורי שליט"א
בפינתו הקבועה ברדיו קול חי בתוכניתו של הרב בן לולו
כל יום ה' בשעה 13:30

הלכות תשעת הימים

*איתא בגמרא תענית כ"ט: משנכנס אב ממועטים בשמחה וישראל שיש לו דין דברים (כגון תביעה משפטית וכד') עם הגוי לא יעשה את הדין עמו בימים אלו אלא יחכה לאחר י' באב.

*וכמו כן כתב מרן הראש"ל הגאון רבי יצחק יוסף שליט"א שמי שצריך לעבור ניתוח, אם זה מאפשר כדאי לדחות הניתוח לאחר הימים הללו, אבל אם זה ניתוח שאם ידחו אותו ישנם ח"ו חששות לסיבוכים לא ידחו אותו.

*מר"ח אב עד ט' באב יש להימנע מלבנות או לשפץ את הבית כיון שדברים אלו משמחים את האדם וחז"ל אמרו "משנכנס אב ממועטים בשמחה", וכמו כן יש ממועטים בכל מיני עסקים ומשא ומתן וכד' ומ"מ כתב מרן הרשל"צ שליט"א שהמנהג להקל במשא ומתן.

*ומה שאמרנו שאסור לבנות או להרחיב את הבית דווקא שעושה ליופי ולהתחדשות, אבל מחמת שהמקום צפוף לו או לבני הבית והוא בונה כדי שיהיה מקום לגור וכד' הדבר מותר.

*יש להימנע מלצבוע או לסייד את הבית בימים אלו.

*אע"פ שהגמרא אומרת שבימים אלו ממועטים במשא ומתן של שמחה כגון: קניית צורכי חופה ושאר שמחות, מ"מ כתבו הפוסקים שזה דווקא אם ישנה אפשרות לעשות את הקניות לאחר הימים הללו, אבל באופן שתאריך החתונה סמוך לט' באב באופן שלא יספיקו לעשות את הקניות לאחר תשעה באב מותר לעשות את הקניות אפי' בתוך תשעת הימים.

*וה"ה אם החתן והכלה רואים דירה שמתאימה להם והם חוששים שאם לא יסגרו חוזה עכשיו יש חשש שמישהו אחר יקדים אותם יכולים לעשות כן אפי' בתוך תשעת הימים חוץ מיום תשעה באב עצמו.

*מר"ח אב לא עושים חתונות, שזה סימן לא טוב, ומ"מ מותר לסגור וורט'- הסכם דברים בין הורי החתן להורי הכלה בימים אלו, מחשש שמא יקדימו אחר, אבל אין לעשות מסיבה לכבוד סגירת ה'וורט' עם ליווי כלי נגינה.

כיבוס בגדים:

*אסור לכבס בגדים משבוע שחל בו תשעה באב.

*אסור ללבוש בגדים מכובסים בשבוע שחל בו תשעה באב.

*כתב מרן רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל בגדים שאדם לובש על גופו כגון: גופייה גרבים וכד' היות ומתלכלכים בתדירות מותר לכבסם וללבושם גם בשבוע שחל בו אבל טוב ללבושם מעט זמן מלפני שבת חזון כדי שלא יהיה להם דין של מכובסים.

*לא מתקלחים במים חמים כל שבוע שחל בו תשעה באב, ולקטנים ודאי שיש להקל להתקלח ואפי' בחמים.

אכילת בשר:

מנהג ישראל לא לאכול בשר בהמה או עוף מר"ח אב כדי להראות אבלות על חורבן הבית שאין נאכל בשר והמזבח לא 'אוכל' - כלומר לא מקריבים עליו קרבנות, אבל אכילת דגים מותרת שאין קורבן שבה מדגים.

*מנהג הספרדים שבים ר"ח אב, אוכלים בשר לכבוד ראש חודש והעיד הרב החיד"א שהוא בעצמו נהג לאכול בשר בר"ח אב לכבוד ר"ח, ואחינו האשכנזים נוהגים להחמיר שלא לאכול בשר כבר מר"ח עצמו.

באלו מקרים מותר לאכול בשר לאחר ר"ח?

א. בסעודת מצווה כגון: ברית מילה או סיום מסכת, ומ"מ כתב מרן הראש"ל שליט"א שתלמיד חכם שאינו רגיל לעשות סעודה בשרית בכל פעם שהוא מסיים מסכת, ורק עכשיו בשביל אכילת בשר בשבוע זה עושה סעודה בשרית כביכול לכבוד סיום המסכת אין לו להקל לאכול בשר עוף או בהמה בסעודה זו.

ב. כתב מורנו ורבנו רבי עובדיה יוסף זצוק"ל שמותר להאכיל ילדים בשר בימים אלו אפי' שהגיעו לגיל חינוך כיון שירדה חולשה לעולם, אך בסעודה מפסקת ביום התענית עצמו יחמירו ומ"מ מגיל 12 לבנים וגיל 11 לבנות טוב להחמיר שגם הם לא יאכלו בשר.

ג. אישה שהיא לאחר לידה והיא עדין חלשה, וכן אישה שהיא מניקה ואם לא תאכל בשר בימים אלו הדבר יכול להשפיע על התינוק מותר להם לאכול בשר, וה"ה לאשה מעוברת שמרגישה חלשה.

ד. חולה אפי' שאין בו סכנה מותר לו לאכול בשר בימים אלו וה"ה לזקן.

כל המקרים הנ"ל שהתירו להם אכילת בשר הוא בכל הימים הללו חוץ מסעודה מפסקת עצמה שבה אסור לאכול בשר מדינא דגמרא ולא ממנהג בעלמא ולכן גם האנשים הנ"ל יחמירו בזה. בשבתות שבתוך ימים אלו ודאי שמותר לכל אדם לאכול בשר ולשתות יין ואפי' אם יום תשעה באב עצמו חל להיות בשבת עושה סעודה מכובדת ומעלה על שלחנו כסעודת שלמה בשעתו.

בשר שנתר משבת חזון יש נוהגים לאוכלו לאחר השבת וכתב מורנו ורבנו רבי עובדיה יוסף זצוק"ל שהנוהגים כן יש להם על מה שיסמוכו ובפרט אם אוכלים את הבשר בסעודה הרביעית.

• תבשיל שהתבשל עם בשר אפי' שכעת כבר אין בו בשר דינו כבשר לגבי דינים אלו ואסור לאוכלו בימים אלו.

• תספורת הראש והזקן אסורה דווקא משבוע שחל בו תשעה באב אבל לפני כן מנהג הספרדים להקל בזה.

שנוכה לגאולה השלמה בקרוב.

ניתן לשמוע כל יום 3 דקות של הצלחה יומית *5293 *שלוחה 5

ימי בין המצרים

הרב אברהם דניאל שליט"א
רב במוקד הלימוד "בית מדרן"

אהבת חינם לימי בין המצרים

הגמרא במסכת יומא (ט') - מקדש ראשון מפני מה חרב, מפני שלושה דברים שהיו בו עבודה זרה, גילוי עריות ושפיכות דמים וכו' אבל מקדש שני שהיו עוסקין בתורה ובמצוות וגמילות חסדים מפני מה חרב מפני שהייתה בו שנאת חינם. ללמדך ששקולה שנאת חינם כנגד שלוש עבירות עבודה זרה גילוי עריות ושפיכות דמים.

וכידוע שאם היה בכח שנאת חינם להחריב בית המקדש שהיה קיים כל שכן שיש בכוחו לגרום שלא יבנה בית המקדש ח"ו ולכן, על כל אדם מישראל להתחזק בפרט בימים אלו הנקראים ימי "בין המצרים" ב"אהבת חינם" וכמו שאמרו רבותינו ז"ל "ואהבת לרעך כמוך" זה כלל גדול בתורה ופרשוהו שרצונם לומר "מה דסני עלך לחברך לא תעביד" כלומר מה שאדם לא רוצה שיעשו לו כך לא יעשה לחברו ועל ידי זה יוכל לקיים את כל התורה כולה כמו שאמר הלל לגוי שבא להתגייר (שבת לא') וכתב הפלא יועץ (ערך אהבת רעים) שצריך לקיים בענין זה "סור מרע ועשה טוב" בדיבור ובמעשה.

סור מרע בדיבור - שהיזהר וישמר לא לדבר על חברו שום דיבור שאינו רוצה שידברו עליו ונכלל בזה לשון הרע, אונאת דברים וכיוצא בזה.

במעשה - שלא להזיק או לגרום נזק לחברו כל מה שלא רוצה שיעשה לו.

ועשה טוב בדיבור - לדבר דברים טובים ולשמח אנשים כגון בשורות טובות ועצות טובות ולהודיעו ואם יודע שיכול להגיע לו איזה נזק ח"ו לנחמו בעת צרתו.

במעשה - לעשות חסד עם חברו בגופו ובממנו כמו שהוא היה חפץ שיעשו לו וירחמו עליו בעת צרה וכנזק לעזרה וכאשר יחוס על אחד מאיבריו כן צריך לחוס על כל אדם מישראל כי כולנו כאיש אחד כגוף אחד.

וממשיך הפלא יועץ ועיקר מצות האהבה היא בלב שלא ישמח בתקלת חברו ח"ו רק ישמח בטובתו ויצטער בצרתו עד שיתפלל עליו והדרך לקנות אהבה זו כאשר יתן אל ליבו מאמרם ז"ל (הגיגה טו') דאפילו בזמן שהרשעים בצער שכינה מצטערת וכו' והגדר הגדול לסלק השנאה היא בקיום מאמר התנא (אבות פא' מו') "והיו דן את כל האדם לכף זכות"

ומה טוב ומה נעים לקבוע לימוד בכל יום ויום בספר החשוב "שמירת הלשון" על הילכות לשון הרע ורכילות של החפץ חיים זיע"א ובוה יזכה האדם לקנות לעצמו חיי עולם הזה וחיי עולם הבא.

ויהי רצון שנוכה כולנו לשמור פינו ולשוננו מלשון הרע ורכילות ולהרבות באהבת חינם וע"כ נזכה לגאולה שלימה במהרה ברחמים, אמן.

העלון להצלחתם שלי: נועה רחל מירם בת אילנית כל הישועות, יהודה בן אורלי - הצלחה בכל מכל, הודיה בת אורה - שמירה מעיני הרע, עדן בת אפרת - רוגע ושלווה, ברוך מנשה בן אורה - כל הישועות, אלעד בן שמחה-הצלחה בכל, משה בן שרה - אושר ושמחה, שליו בן דניס אזולאי - שלום בית, ענבר בת אופירה - בשורות טובות.

לחיות עם האמונה

הרב הגאון רבי יעקב לוגאסי שליט"א
רב מדרשי"ת "בית מרח" ומחבר סדרת הספרים "נר לרגלי" ועוד...

מאחורי המסכה המפחידה מסתתרת ה'

רבים שואלים: מה עושים כנגד הפחד המושרש באדם?

פחד הינו טבע באדם, שפחד אמנם ממקרים ריאליים, בשונה מחרדות שהינן חרדה ממקרים לא ריאליים. יש פחדן יותר ויש פחות, אבל זה טבע באדם שקשה מאוד לשנותו. אם הטבע שלי הוא לפחד, איך אוכל לעבוד כדי לסלק את פחדיי? כגון פחד פן פלוגי זיק לי שכן הסתכסכנו, שפלוגי יבייש אותי, או שחלילה יחמיר חוליי, חלילה יפטרונני מעבודתי, וכיוצא בזה חששות אפשריים שעדיין לא התממשו, והפחד מפניהם הולך וגובר...

נמחיש זאת במשל. יש ילד שמפחד ממישהו המחופש בתחפושת מפחידה, וככל שאתה מסביר לו שזו רק תחפושת ושלא יפחד, אתה רואה שהוא ממשיך לפחד, לא מוכן להתקרב אל המתחפש, משתולל ומתחנן שיוציאוהו מהחדר, מעלה בדמיונו כל מיני ציורים אפלים, שמכניסים אותו לאימה... אבל מהי האמת? יש כאן אדם רגיל, ויתכן שאף אביו אוהבו, המחופש באיזו מסכה מפחידה העשויה מפלסטיק או מגומי, ורק בגלל ששכלו קטן ומצומצם אין בכוחו לחשוב אחרת, וכשיבגר לא יפחד כלל.

באותו אופן גם אדם שיש לו תחושת פחד, צריך לדעת שבעצם אין עוד מלבדו. אין לפחד מפני שהקב"ה מונח מאחורי כל דבר. יש לדעת שמאחורי כל המציאות, מסתתרת אבינו אב הרחמן, הקב"ה שהוא רק טוב, אלא שיצר בעולמו שליחים מעוררי פחד בלב האדם. לפעמים אלה בני אדם, לפעמים חיות רעות,

רעמים מפחידים או חלום מטיל אימה. הקב"ה עשה זאת כדי שבני אדם יעתיקו את הפחד אליו, ויבינו שבמקום להתיירא מכל מיני דברים מפחידים, יש לירא ממנו בלבד.

למשל אדם תופס כלב ברצועתו הקשורה בצווארו. ממי יש לפחד? מהכלב או מהאדם שעלול לשחררו? בוודאי שמאדם האחראי על הכלב. כך אין לפחד ממקרי העולם, אלא מה' פן 'ישחררם' על האדם.

יש בלב האדם תכונה לפחד ממצבים, כגון פחד ללכת בחושך, פחד ללכת לבד, או להישאר לבד בבית. יש כאלה המפחדים להיכנס במעלית, או להיות במקום סגור. גם על פחדים כאלה האדם יכול להתגבר, אם הוא יודע שבעצם אין שום דבר שיכול להזיקו או להמיתו, מלבד הקב"ה שמסתתרת מאחורי אותו דבר שמטיל עליו אימה. האדם צריך לומר: "אבי אהובי, יודע אני שאתה מסתתרת מאחורי פחד זה או אחר, וכל הפחדים החיצוניים אינם אלא תחפושת המסתירה את מציאותך האוהבת לנסותי כדי שאתאמץ לגלותך מתוך החושך וההסתרה".

הקב"ה מצדו הינו טוב ורחמן, אלא שהוא בא לעתים במסכה מפחידה, ומתגלה בצורה מטילת אימה. אבל אם אתה יודע, שמאחוריה מסתתרת אך ורק הוא, בכוח ידיעתך זו יתללק ממך הפחד! נכון שזה לא קורה ביום אחד, ובפרט לאדם שנוטה לפחד, אבל אם הוא משריש את האמונה בקרבו, לומד ומשנן מדי יום אמונה, יש בכוחו להסיר את הפחד מלבו.

ניתן לשמוע כל יום 5 דקות של אמונה יומית *5293* שלוחה 3

חינוך הילדים

הרה"ג הרב אבנר קוואס שליט"א
מרצה בשלום בית וחינוך ילדים

חינוך כמטרה

הרחוב של היום אינו הרחוב של פעם, קצב העבירות של היום אינו הקצב של פעם, וכיבוד הורים של היום אינו כמו של פעם. לכן, עלינו לשנס מותניים ולהיכנס לעובי הקורה וללמוד את הנושא הנוער ששמו חינוך ילדים.

נקדים ונאמר: כדי לקבל רשיון נהיגה צריכים לעבור שני מבחנים, תיאוריה ומעשי. כדי לקבל רשיון של מהנדס בנין, צריכים ללמוד 4 שנים. כדי לקבל רשיון של עורך דין, לומדים מספר שנים, וכדי לקבל רשיון של רופא ולכתוב מרשם, צריך ללמוד 7 שנים.

ואני שואל: לחנך ילדים, ממי קיבלנו רשיון?! השאלה הזאת צריכה לגרום לנו לנדודי שינה.

מורה בבית ספר, לומד 4 שנים בסמינר למורים, לפני שהוא מגיע לכיתה. הוא לומד דידיקטיקה, מתודיקה, דמיון מודרך, פסיכולוגיה ועוד. ולאחר מכן הוא נבחן על זה ומקבל הסמכה להוראה.

הורים יקרים, שימו לב, כל מה שהמורה הזה למד, היה על מנת שיוכל לעמוד 45 דקות מול הילדים, ובסך הכל הוא נמצא איתם מספר שעות מועט ביום.

רוב שעות היום הילד חשוף להורים, וההורים שלו מעולם לא למדו חינוך. ברור שעלול להיגרם נזק חינוכי גדול כתוצאה מחוסר ידע ובורות בנושא החינוך. ויותר מזה, אפשר לומר -הורה שלא למד חינוך, אינו ספק טועה אלא בטוח טועה.

אם טעינו בבניית ארון, זה לא כל כך נורא. אם שגינו בבניית בנין, מקסימום אפשר לפרק ולתקן חזרה. אבל אם טעינו בחינוך, קשה יותר לתקן, כי כאן יש פגיעה בנשמה, ובדורות הבאים.

אמרו חז"ל: 'שור בן יומו קרוי שור'. כלומר העגל ביום שהוא נולד יש לו את כל התכונות של שור גדול. אם ניקח את העגל הזה ונפריד אותו מהוריו, כשהוא יגדל ויהיה שור עם קרניים, הוא ידע לנגוח גם בלי ללמוד.

לעומת כל אלו, התינוק שנולד יודע לעשות אך ורק פעולה אחת: לינוק, ולכן הוא נקרא תינוק כי הוא יודע רק לינוק.

אם לא נלמד אותו ללכת, הוא יזחל על ארבע כל ימיו. אם לא נלמד אותו לדבר, הוא ישמיע הברות כמו בעלי חיים. אם לא נלמד אותו קרוא וכתוב, הוא ישאר אנאלפבית עד יומו האחרון.

ברוב עם הדרת מלך

מניינים לאנשים הנמצאים בבידוד, חולי קורונה ורמת סיכון גבוהה
אשר לא יכולים להשתתף במניין

ניתן להצטרף בשעות הבאות:

תפילת שחרית: נץ החמה, 7:10, 7:15, 7:40, 8:10, 8:30 בבוקר

תפילת מנחה: 13:10, 13:15, 19:20, 10 דקות לפני השקיעה

מנחה וערבית: בפלג, 20 דקות לפני השקיעה. ערבית נוספת בשעה: 20:20, 21:30

בכל יום חמישי בשעה 18:30 אמירת סליחות ותהילים מפי מרחן ראש הישיבה חכם משה צדקה שליט"א ומיד לאחר מכן תתקיים תפילת מנחה

לשמיעת התפילות חייגו ל-5293* שלוחה 16

העלון להצלחתם של: אברהם בן שמחה נעומי- כל הישועות, הודיה בת שלוה- זרע בר קיימא, חן בת אסתר- נחנת מהילדים, יחיל אשר בת יוסף- כל הישועות, מיה מרים בת שושנה- הצלחה ובריאות, משפחת חדד- בריאות איתנה, שמואל נתנאל בן עדנה- כל הישועות, ברכה בת- שבע- הריון תקין ועובר בריא, הודיה בת אורה- שמחה וכל הישועות.

עת צרה היא ליעקב וממנה היוושע

לאור מצבנו היום הנה אנחנו נמצאים בצרה גדולה שנמשכת צרה רוחנית וגשמית

מבחינה רוחנית דרכי ציון אבילות בתי הכנסת, הישיבות ותלמודי התורה אשר זה חיינו ואורך ימינו כידוע אי אפשר בקלות להתפלל וללמוד.

מבחינה גשמית ההסגר שגורם להפרעות גדולות לפרנסה, שלום בית וחוסר יישוב הדעת ופוגע בילדים, ואנחנו מאמינים בני מאמינים שכל זה מהשמים ורק ע"י ביטול הגזירה מן השמים אנו ניוושע, והנה רבותנו לימדו אותנו שרק ע"י תפילה ותשובה מתבטלת הגזירה וזה חובתנו וכמו שכתב הרמב"ם פרק א' מהלכות תענית.

מצוות עשה מן התורה לזעוק ולהריע על כל צרה שתבוא על הציבור, כגון: בצורת ודבר וכותב עוד הרמב"ם ודבר זה מדרכי התשובה בזמן שתבוא צרה ויזעקו עליה ידעו שבגלל מעשיהם הרעים, ודבר זה שיגרום להסיר הצרה מעליהם.

ולכן לפי זה עלינו להתפלל, ולחזור בתשובה ובפרט יש לנו להתפלל ולחזור בתשובה על הפלאפונים הטמאים שעוברים על לאו דאורייתא "שלא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם" ועוד כתוב "ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך" רחמנא ליצלן.

ומי יודע אם לא בגלל זה נסגרו לנו בתי הכנסיות ולכן חובתנו עתה להתפלל ולחזור בתשובה, אי לזאת מתבקשים הציבור לקרוא אבינו מלכנו, ופרקי תהילים לפני התפילה ולאחר התפילה וכן לעשות מידי פעם סליחות.

בהוראת הרבנים הגאונים שליט"א

כל גבאי בתי הכנסת יכנסו בכל יום חמישי את ציבור המתפללים
לזעקת תפילות ותחנונים

18:30 אמירת סליחות

19:00 אמירת תהילים

19:20 תפילת מנחה

והקב"ה יקבל ברחמים את תפילתנו ותשובתנו

שלמה עמר
רבה של ירושלים

יצחק יוסף
מצטרף הרב הראשי לישראל

משה צדקה
ר"י פורת יוסף

יעקב סופר
ר"י כף החיים

בן ציון מוצפי
ר"י בני ציון

יצחק כהן
רב שכו' שמואל הנביא

אהרון ירחי
מו"צ שכו' מקור ברוך

יעקב שכנזי
דומ"צ העדה החרדית הספרדית

בניהו שמואלי
ר"י נהר שלום

אנשים הנמצאים בבידוד: התפילות והסליחות יועברו בשידור חי מבית מדרשו של
מרן ראש הישיבה חכם משה צדקה שליט"א ב - 5293 * שלוחה 22 *